

“நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டு, பிரிந்துபோய் அசுத்தமானதைத் தொடாதிருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”
(2 கொரிந்தியர் 6:17)

ஆபிரகாம் தொண்ணூற்றொன்பது வயதாயிருந்தபோது, சுமார் கி.மு. 1900இல், எபிரோனிலே குடியிருந்தார். அங்கே கர்த்தரும் இரண்டு தூதர்களும் மனிதர்களைப் போல அவருக்கு தோன்றினார்கள். ஆபிரகாம் அவர்களை அறியாமல் உபசரித்து விருந்து கொடுத்தார். அவர்கள் புசித்துவிட்டு ஆபிரகாமோடே பேசினார்கள். பரிசுத்த பவுல் இதை கவனித்து, கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அந்நியரை உபசரிக்க வேண்டும் என்று தூண்டுகிறார். மேலும் அவர் ஆபிரகாம் அறியாமல் எப்படி தேவதூதரை உபசரித்தார் என்பதை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார். (எபிரேயர் 13:2)

இதில் கர்த்தர் என்று அழைக்கப்பட்டவர் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் யேகோவா தேவனின் பிரதான தூதனாகிய (லோகாஸ்) வார்த்தையானவராகும். இவர்தான் மனிதனின் இரட்சகராகவும் இழந்ததை திரும்ப கொடுக்கும்படியாகவும் மாம்சமானார். இந்த சமயத்தில் கர்த்தர் ஆபிரகாமிடம், இஸ்மேயல் வாக்குத்தத்தத்தின்படியான சுதந்தரராக இருக்க மாட்டான் என்றும் சாராள் தனது முதிர்ந்த வயதிலும் சீக்கிரத்தில் ஒரு குமாரனை பெறுவான் என்றும் கூறினார். அடுத்த வருடத்தில் ஈசாக்கு பிறந்தார்.

ஆபிரகாம் தூதர்களான பார்வையாளர்களுடன் கொஞ்சதூர இடைவெளியில் நடந்து, அவர்கள் யார் என்பதையும், சோதோமின் அழிவு உடனடியாக நடக்க கூடியது என்பதையும் தெரிந்து கொண்டார். வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தரர் பெருந்தன்மையாக சோதோமியர்களிடம் இரக்கம் காண்பிக்கும்படி தேவனிடம் விண்ணப்பம் பண்ணினார். அங்கே ஐம்பது பேரோ, நாற்பது பேரோ, இருபது பேரோ அல்லது பத்து பேரோ நீதிமான்கள் இருந்தால் அந்த பட்டணத்தை அழிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டார். தேவனும் பத்து நீதிமான்கள் அங்கே இருந்தால் அதை அழிப்பதில்லை என்று உறுதிமொழி கொடுத்தார்.

சோதோமின் அக்கிரமம் பெரிதாயிருந்து

பாவம் மற்றும் மரணத்தின் இந்த ஆளுகையின் காலத்தில் மனுக்குலமே தங்களை தங்களது சுய அரசாங்கம் மூலமாக ஆளுகை செய்ய முயற்சிக்க அனுமதிப்பது தேவனுடைய கொள்கையாக இருந்திருக்கிறது. பாவங்கள் எல்லை மீறும் போதும், ஜீவிய சலுகைகளை தனக்கும் பிரருக்கும் தீங்கிழைக்கும் வகையில் அனுபவிக்கும் போதும் மட்டுமே தேவன் குறுக்கிட்டு அழிவை ஏற்படுத்துவார். “அக்கிரமக்காரர் அனைவரையும் தேவன் அழிப்பார்” என்கிற ஒரு பெரிய பாடத்திற்கு சோதோமியர்கள் மற்றும் பழமைவாதிகளை தேவன் எடுத்துக்காட்டாக ஆக்கினார்.

எனினும் இவைகள் நித்திய ஆக்கினைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இல்லாமல் அழிவுக்கே எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் மரிக்க வேண்டிய சில வருடத்திற்கு முன்னதாகவே அழிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் நினைவில் வைக்க வேண்டும். மேலும் ஆதாம் ஏதேனிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதிலிருந்து ஆதாமின் இனத்தார் அனைவரும் மரண தண்டனைக்குக் கீழாக இருக்கின்றனர் என்பதையும் நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

மேலும், இயேசு கிறிஸ்து, தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார் என்பதையும் அவருக்குள்ளாக பூமியின் சகல வம்சங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்பதையும் நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும். பாவம், மரணம் மற்றும் பரம்பரையான பலவீனத்தின் கீழ் உள்ள ஆதாமின் பிள்ளைகள் அனைவரும் இறுதியாக, கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியத்தினால் கல்லறையிலிருந்து எழுந்து வருவார்கள் என்பது இதன் பொருளாகிறது. அந்த பலி நம்மில் யாரையும் சேர்த்துக் கொள்வதை போல சோதோமியர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளும் என்பதை இந்த பாடம் காண்பிக்கும்

“நீதிமானாகிய லோத் இரட்சிக்கப்பட்டான்”

லோத் அக்கிரமக்காரருக்குள் வாசமாயிருக்கையில் சோதோமின் பாவத்தைக் குறித்து வருத்தப்பட்டான் என்று அப்போஸ்தலர் பேதுரு நமக்கு கூறுகிறார். (2 பேதுரு 7,8) அவரது குடும்பத்தில் எல்லோரும் பெண்களாக இருந்தார்கள். இருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் சோதோமியர்களோடு கலப்பு திருமணம் செய்யவிரும்பாதார்கள். தனது இரு குமாரத்திகளையும் செல்வந்தராயுள்ள மாப்பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்து சோதோமிலேயே குடியிருக்க லோத்தின் மனைவி எண்ணங் கொண்டிருந்தாள். லோத் மற்றும் அவனது மனைவியைப் போல எவ்வளவு பேர் அறிவுப்புர்வமான மற்றும் நீதி சம்பந்தமான காரியங்களைக் காட்டிலும் சரீர் மற்றும் லௌகீக சம்பந்தமான நன்மைகளுக்காக பெரிய தவறுகளை செய்திருக்கிறார்கள்! லோத் அவனது மனைவி மற்றும் அவனது திருமணமாகாத இரு குமாரத்திகள் ஓடிப்போகிற காரியத்தைக் குறித்து நமது பாடத்தில் எளிமையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சோதோம் மற்றும் கொமோரா கடந்த காலத்தில் சுவக்கலின் பகுதியாக இருந்தது. அது வாயு, எண்ணெய் மற்றும் ஆஸ்பால்ட் (**Asphalt**) போன்றவை ஆழமான பிளவுகளுடன் இருந்து பாதாள அக்கினிக்கு வழிநடத்தியது என்று புவியியல் வல்லுனர்கள் அறிவிக்கிறார்கள். இது ஒரு பூமியதிர்ச்சி அல்லது மின்னலின் ஓட்டத்தினால் இணைப்பு ஏற்பட்டு சோதோமுடைய அழிவு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்று விவரிக்கப்பட்டது. எரிகிற எண்ணெய் மற்றும் ஆஸ்பால்ட்டை வாயுவானது காற்றுக்குள் தூக்கியெறிந்து அக்கினி மழை மற்றும் கந்தகத்தை, மரண பயங்கரத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் தீப்பற்றக் கூடிய பொருட்கள் அங்கு இல்லாதிருந்தால் இதே விளைவை, அழிவை தேவன் வேறு ஒரு முறையில் ஏற்படுத்தியிருப்பார்.

லோத் ஆபிரகாமுக்கு உறவினராயிருந்ததினிமித்தமே தேவனுடைய இரக்கம் லோத்திடம் இருந்தது என்று 29வது வசனம் அறிவிக்கிறது. இந்த கருத்து வேதாகமத்தின் அனைத்து கூற்றுகளுக்கும் ஒத்திருக்கிறது. ஆதாமுடைய கீழ்ப்படியாமையினாலே அவனது முழு இனமும், மரண தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டது. ஆகவே தேவ நீதியானது அவர்களில் யாருக்கும் எந்தவித கடமையும்பட்டிருக்கவில்லை. ஆபிரகாம் தனது விசுவாசம், உண்மைத் தன்மை, மற்றும் கீழ்ப்படிதலை மெய்ப்பித்தப் பிறகு, தெய்வீக இரக்கம் ஆபிரகாமுடன் ஒரு விசேஷித்த கிருபையின் உடன்படிக்கைக்குள்ளாக நுழைந்தது.

ஆனால் அந்த உடன்படிக்கையானது அவரது வித்தைத் தவிர வேறு யாருக்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை. லோத், ஆபிரகாமின் உறவினராக இருந்தினால் மட்டுமே தேவன் அவன்மேல் கிருபை காண்பித்தார் என்ற கூற்றைத் தவிர, லோத் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு எந்தவித காரணமும் இல்லை.

தேவனுடைய இரக்கத்தில் விசாலம்

தேவன் நம் இனத்தின்மேல் இரக்கமற்றவராக இருக்கிறார் என்பதை இது குறிக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு வழியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக அவரது இரக்கத்தை அப்பியாசப்படுத்துவார் என்பதைக் குறிக்கிறது. முன் தீமானிக்கப்பட்ட வழியின் மூலமாக அப்பியாசப்படுத்துவார்.

தேவனுடைய அனைத்து இரக்கங்களுக்கும் வழி கிறிஸ்து இயேசு ஆகும். அவர் கூறுகிறதாவது: “என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.” அவரைக் குறித்து பரிசுத்த பேதுரு கூறினதாவது: “அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை; நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும் அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை.” (அப்போஸ்தலர் 4:12) இயேசு -வினாலன்றி இரட்சிப்பு இல்லை என்பதால், இயேசு வருவதற்கு முன் யாரும் இரட்சிக்கப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. சிலருக்கு இது முதலில் ஆச்சரித்துக்குரியதாக காணப்படுகிறது. இதுதான் வேதாகமத்தின் தெளிவான போதனை என்பதையும், இது தான் தேவனுடைய ஆச்சரியத்தக்க கிருபையை திறக்கும் சாவி என்பதையும் அவர்கள் உணரும் வரை ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

இதற்கு ஆதாரமாக, இயேசு மூலமாக, மனுக்குலத்திற்கு தேவன் அனுப்பியிருக்கிற இரட்சிப்பைக் குறித்த பரிசுத்த பவுலின் வார்த்தைகளை கவனியுங்கள். அவர் கூறுகிறதாவது: “முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதிப் பண்ணப்பட்ட இரட்சிப்பு.” (எபிரேயர் 2:3) மேலும் நாம் வாசிக்கிறதாவது: “இயேசு, ஜீவனையும் அழியாமையையும் சுவீகரித்தானாலே வெளியரங்கமாக்கினார்.” (2 தீமோத்தேயு 1:10)

ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களின் மூலம் வருகிற ஆசீர்வாதத்தைக் குறித்த அறிவிப்பை ஆபிரகாமும் எபிரேயர்கள் அனைவரும் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் அறிவிப்பு என்பது ஒன்று, ஆசீர்வாதமானது வெறொன்று. ஜனங்களின் ஆசீர்வாதம் ஆபிரகாமின் வித்தினால் வரும் என்று வாக்குத்தத்தம் கூறினது. (கலாத்தியர் 3:16, 29) அதற்கு முன்னால் அது வர இயலாது. பழைய ஏற்பாட்டு கால பரிசுத்தர்களாகிய ஆபிரகாம், மோசே, தாவீது மற்றும் பிறரும் பரலோகம் சென்றுவிட்டார்கள், மனுக்குலத்தின் மற்றவர்கள் நித்திய ஆச்சினைக்கு சென்றுவிட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தை நமது மனதிலிருந்து நீக்க வேண்டும். நல்லவர்கள் மற்றும் கெட்டவர்களாகிய பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தின் ஜனங்கள் தங்கள் பிதாக்களோடு சேர்க்கப்பட்டு, அவர்களோடு நித்திரைக்குச் சென்றார்கள். ஆபிரகாமின் வித்து எப்பொழுது நிறைவடையும் என்றும், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அனைத்து வல்லமைகளையும் நீக்கிப்போட்டு பூமியில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை எப்பொழுது ஸ்தாபிக்கும் என்றும் மற்றும் கல்வரைச் சிறையிலிருந்து அனைத்து கைதிகளும் எப்பொழுது விடுதலை அடைவார்கள் என்றும் காத்துக்கொண்டு இன்னும் அவர்கள் நித்திரையிலிருக்கிறார்கள்.

முதலாவது அல்லது பிரதானமான உயிர்த்தெழுதல்

நமது கர்த்தராகிய இயேசுவில் ஆரம்பித்த முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் இன்னும் நிறைவடையவில்லை. ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் பலியின் மரணத்தில் பங்கு பெறவும், அவரது தெய்வீக சபாவத்தின் மகிமையான உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறவும் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட உண்மையுள்ள மணவாட்டி வகுப்பார் இன்னும் நிறைவடையவில்லை. முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறுகிறவர்கள் ஆயிரம் வருடம் கிறிஸ்துவின் ஆளுகை செய்வார்கள் என்றும், ஆபிரகாமின் வித்து முழுமையாக அதிகாரமளிக்கப்பட்டு, கல்வாரியின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்ட அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள் என்றும் வேதாகமம் அறிவிக்கிறது. (வெளிப்படுத்தல் 20:4)

இதை பரிசுத்த பவுல் எபிரேயர் 11:38 - 40 இல் அழுத்திக் கூறுகிறார். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் இதர பழைய ஏற்பாட்டு கால பரிசுத்தவான்கள் தேவ கிருபையை பெறுவார்கள் என்கிற அறிவிப்பை பெற்றபொழுதும், அந்த கிருபை கிறிஸ்து மூலமாகவே வரும் என்று அவர் அறிவிக்கிறார். அதன் காரணமாக, ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய வித்தாகிய கிறிஸ்துவின் சாரம் நிறைவடையாமல், அவர்கள் மாமிசத்தில் பூரணத்தையும் நித்திய ஜீவினையும் அடைய முடியாது. “அவர்கள் நம்மையல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்கு...” “பரலோகத்துக்கு ஏறினவன் ஒருவனுமில்லை” (யோவான் 3:13) என்று கூறினார். பழைய ஏற்பாட்டுகால பாத்திரர்கள் பரலோகம் போகவில்லை என்று இயேசுவும் சாட்சியம் அளிக்கிறார். “தாவீது தீர்க்கதரியின் விஷயத்தில் அக்கறை காட்டி, பரிசுத்த பேதுரு, “தாவீது பரலோகத்திற்கு எழுந்து போகவில்லை” என்று அறிவிக்கிறார். (அப்போஸ்தலர் 2:34)

சோதோமியர்களுக்கான நம்பிக்கை

சோதோமியர்களின் நம்பிக்கை, ஆதாமின் சந்ததியினரில் மற்ற அனைவரின் நம்பிக்கையை போலவே இருக்கிறது. இதில் இந்த சுவீசேஷ யுகத்தில் ஆவிக்குரிய வித்தாக கிறிஸ்துடன் உறவுக்குள் வந்திருக்கிற சிலர் மட்டும் விதிவிலக்கு. அகில உலகத்தாரின் நம்பிக்கை மேசியாவின் ராஜ்யமும் அதின் பலனால் கிடைக்கப்போகிற பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையிலிருந்து விடுதலையுமே ஆகும். உலகத்தைப் பொருந்தவரை, ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, இரட்சிப்பின் வேலை ஆரம்பிக்கும். பரலோக நிலைமைக்கான சபைக்கான இரட்சிப்பு, பொதுவாக தேவன் உலகத்தாருக்கு வைத்திருக்கிறதிலிருந்து வேறானதாக இருக்கிறது. எனினும் கல்வாரியில் கொடுக்கப்பட்ட பலியே, எல்லாருக்கும் ஒரே பலியாக, நமது அனைவரின் நம்பிக்கைகளுக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது. நாம் அனைவரும் ஆதாமினால் மரண தண்டனைக்குள்ளாக இருந்தோம். ஜீவனுக்கு நீதிமானாக்கப்படுதல் இரட்சகரைத் தவிர வேறு யார் மூலமாகவும் வரமுடியாது.

நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் (மேசியாவின் ஆயிரம் வருட ஆளுகை) இயேசுவின் காலத்தில் அவரது செய்தியைக் கேட்டு மறுதனித்த கப்பர்நசும், பெத்சாயிதா, கோரோசின் ஆகியவைகளின் ஜனங்களுக்கு நேரிடுவதைக் காட்டிலும், சோதோம், குமோரோவின் ஜனங்களுக்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும் என்று இயேசு நமக்கு கூறுகிறார். (மத்தேயு 11:20-24) இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களுக்கு நேரிடுவது தாங்க முடியாததாக இருக்காது. ஆனால் சோதோமியருக்கு நேரிடுவது அவர்களைக் காட்டிலும் இலகுவாயிருக்கும். ஏனெனில் அவர் விளக்குகிறதாவது: “பலத்த செய்கைகள் சோதோமியும் குமோரோவிலும் செய்யப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் மனந்திரும்பியிருப்பார்கள்,” அது அழிக்கப்பட்டிருக்காது.

இது நமக்கு சோதோமியர்களின் நித்திய மரணம் முடிவுக்கட்டப்படவில்லை என்பதை தெளிவாக காட்டுகிறது. எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசி மூலமாக தேவன் கொடுத்த வசனங்களை (எசேக்கியேல் 16:46-63) நாம் பார்க்கும்போது, சோதோமியர்கள் மரண நித்திரையிலிருந்து எழுப்பப்படுவது மாத்திரமல்ல, எழுப்பப்படும் போது தேவனைப்பற்றிய ஒரு அறிவுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டு, விருப்பத்துடன் கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்கு மேசியா மூலமாக நித்திய ஜீவனை பெற்றுக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும் என்பதற்கு அபரிமிதமான சாட்சியங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

தேவனுடைய அன்பு விசாலமாயிருக்கிறது
மனித மனதின் அளவைக் காட்டிலும்;
நித்தியமானவரின் இதயமானது
கனிவாயிருக்கிறது மிகவும் அதிசயத்தக்கவிதமாக.